

זמירות מתוקנות

מוגשות שלוש זמירות שראינו צורך לתקן, כי הנוסח הישן מושפע מצורות הגלות. שינויים קלים בלבד הוכנסו, כאשר היה חשוב לנו לשמור על משקל השיר, וכן על איכות החרוז.

והנה רשימת התיקונים [כל שינוי מודגש בתוך הפיוט]:

יום זה לישראל:

אומה שבורה - אומה בְּחוּרָה [על פי ישעיה מה]
מצאו עגומים - מצאו רְחוּמִים [על פי הכינוי בהושענות]
זכרה נחרבת - בְּנָה נחרבת

ברוך א-ל עליון:

פדיון משאת ואנחה - פדיון, אוֹרָה וְגַם שְׁמִיחָה
עיר הנדחה - עיר הַשְּׁמִיחָה
עד אנה תוגיון - תִּשְׁיֵר בְּהִגְיוֹן [על פי תהלים צב]

דרור יקרא:

נטע שורק - תִּזְק שורק

עריכה: אליהוא שנון

קב' סעד

08-6800231

elihu@saad.org.il

יום זה לישראל אורה ושמחה,
שבת מנוחה.

צוית פקודים במעמד [הר] סיני,
שבת ומועדים לשמור בכל-שני,
לערך לפני משאת וארוחה,
שבת מנוחה. יום זה. .

חמדת הלכות לאמה בחורה,
לנפשות נכאבות נשמה יתרה.
לנפש מצרה תסיר אנחה,
שבת מנוחה. יום זה. .

קדשת ברכת אותו מכל-ימים,
בששת כלית מלאכת עולמים,
בו מצאו רחומים השקט ובטחה.
שבת מנוחה. יום זה. .

לאסור מלאכה צויתנו, נורא.
אזכה הוד מלוכה אם שבת אשמרה,
אקריב שי למורא, מנחה מרקחה,
שבת מנוחה. יום זה. .

חדש מקדשנו בנה נחרבת,
טובך, מושיענו, תנה לנעצבת.
בשבת יושבת בזמר ושבחה,
שבת מנוחה. יום זה. .

ברוך אל עליון אשר נתן מנוחה
לנפשו פדיוס אורה וגם שמחה.
והוא ידרש לציון עיר השמחה:
"תשיר בהגיון נפש נאנחה?"

השומר שבת הבן עם הבת לא ירצו פמנחה על-מחבת.

רוכב בערבות מלך עולמים
את-עמו לשבת און בנעימים.
במאכלות ערבות במיני מטעמים
במלבושי כבוד זבח משפחה.

השומר שבת. .

ואשרי כל-חוכה לתשלומי-כפל
מאת "כל סוכה" שוכן בערפל.
נחלה לו יזכה בחר ובשפל
נחלה ומנוחה כשמש לו זרחה.

השומר שבת. .

כל-שומר שבת כדת, מחללו
הן הכשר חבת קדש גורלו.
ואם יצא חובת היום, אשרי לו
אל-אל אדון מחוללו מנחה היא שלוחה.

השומר שבת. .

"חמדת הימים" קראו אלי צור
ואשרי לתמימים אם יהיה נצור.
כתור הלומים על-ראשם יצור
צור העולמים רוחו בם נחה.

השומר שבת. .

1. יש דפוסים שניקדו "כל-" כאילו הכוונה ל'כל מי שרואה'. אך "כל סוכה" הוא הקב"ה, כלומר, הרואה את הכל.

זָכוֹר אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת לְקֹדֶשׁוֹ
קִרְנוּ כִּי גִבְהָה נִזְרַעַל־רָאשׁוֹ.
עַל־כֵּן יִתֵּן הָאָדָם לְנַפְשׁוֹ
עֲנֹג וְגַם שְׂמִיחָה בָּהֶם לְמִשְׁחָה.

הַשּׁוֹמֵר שַׁבָּת. . .

קֹדֶשׁ הִיא לָכֶם שַׁבַּת הַמִּלְכָּה
אֶל־תּוֹךְ בְּתִיכֶם לְהַנִּיחַ בְּרָכָה.
בְּכָל־מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם לֹא תַעֲשׂוּ מְלָאכָה
בְּנִיכֶם וּבְנוֹתֵיכֶם עֶבֶד וְגַם שִׁפְחָה.

הַשּׁוֹמֵר שַׁבָּת. . .

דְּרוֹר יִקְרָא לְבֵן עַם בֵּית
נָעִים שְׂמִיכֶם וְלֹא יִשְׁבַּת
וַיִּנְצְרֶכֶם כְּמוֹ בֵּית.
שָׁבוּ נוּחוּ בְּיוֹם שַׁבָּת.

דֹּרֶשׁ נוֹי וְאוֹלָמִי
חֲזֹק שׁוֹרֵק בְּתוֹךְ כְּרָמִי
וְאוֹת יִשַׁע עֲשֵׂה עַמִּי.
שְׁעָה שְׁוַעַת בְּנֵי עַמִּי.

דֶּרֶךְ פִּוְרָה בְּתוֹךְ בָּצָרָה
נִתֵּן צָרִי בָּאֵף וְעִבְרָה
וְגַם בְּכָל אֲשֶׁר גִּבְרָה.
שָׁמַע קוֹלִי בְּיוֹם אֶקְרָא.

אֱלֹהִים תֵּן בְּמִדְבָּר הָרַ
וְלִמְזֻזָּהִיר וְלִנְזֻזָּהִיר
הָדָס שְׁטָה בְּרוֹשׁ תִּדְהָר.
שְׁלוֹמִים תֵּן כְּמִי נָהָר.

הֶדְף קָמִי אֶל קִנְאָה²
וְנִרְחִיב־פֶּה וְנִמְלֵאנָה
בְּמוֹג לִבִּי וּבִמְגִנָּה.
לְשׁוֹנִי לֶךְ רִנָּה.

דָּעָה חֲכָמָה לְנַפְשִׁךְ
נִצֹּר מִצֹּת קִדְשִׁךְ
וְהִיא כֶּתֶר לְרֹאשְׁךָ.
שְׁמֵר שַׁבַּת קִדְשִׁךְ. נִ"א קִדְשִׁךְ

2. נִ"א הֶדְף רִשְׁעָה בָּאֵשׁ קִנְאָה, בָּלֵם פִּיָּה בְּכָל־פִּנָּה. וַיֵּשׁ לִתֵּן אֶת הַדַּעַת עַל
חֲרוֹזִים שְׁאִינָם מִתְאַיִמִים לַמַּחְבֵּר דּוֹנֶשׁ, גַּם בְּגִלּוֹל הַמִּשְׁקָל, וְגַם שְׁאִין חֲתִימַת
שְׁמוֹ.